

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Nequitia in temperantiam versa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ab ipsa pelta trames coloris ejusdem ad rubrum usque ambitum protenderetur, ejus ordinis erat insigne, qui SAGITTARII SENIORES ORIENTALES appellabantur. Militabant ii sub magistro militum Praefentiali nuncupato.

SECUNDI THEODOSIANI. CAP. XVIII.

Luteus etiam Equus erat in imo parmæ ferruginæ colorationis, cujus umbilicus albus rubro continebatur circulo, quem alter coloris lutei circuibat. SECUNDORUM THEODOSIANORUM hic erat clypeus, qui sub eodem militum magistro stipendia faciebant. Hi nimirum Theodosii principatu in militiam alleciti.

CONSTANTIA. CAP. XIX.

Rat & alia legio, quæ rutilum Equum in cærulea parma gestabat, in medio viridis orbis constitutus, cui quadrupes toto inniti pectore videbatur. ea CONSTANTIA nuncupabatur, quæ sub magistro peditum merebat: Constantio quippe Principe instituta.

IMMODERATUS IMPETUS. CAP. XX.

Res ipsa adhortari videtur, ut & historiarum sacrarum mysterium, quantum ad Equum pertinet, revelem. Nam pro immoderato & rationis experte impetu Equum poni apud Legislatorem Moysen, ex eo manifestum est, quod non designari principem Equorum educatorem dicit, quod ita capiendum est, ex Philonis sententia, ut ineptum eum ad principatum existimemus, qui voluptatibus cupiditatibusque & nequitia deditus stare loco nesciat, & frenas ferocis spumantia mandat. Lex ipsa est Deut. c. 17. *Quique rex fuerit constitutus, non multiplicabit sibi Equos, nec reduci populum in Aegyptum: Equitatus numero sublevatus, praefertim cum Dominus praeceperit vobis, ut nequaquam amplius per eandem viam revertamini.* Nam qui talia mente concipit, effrango illi & feroci Equo similis est, de quo vulgatum adagium, *Secede Equinis à pedibus procul*, ab Equo, inquam illo, qui semper Aegyptum, hoc est, voluptatum & illecebrarum planitium appetit insultare: quocirca frenis catenisque compescendus est, nisi velimus in perniciem rapi, & nosmetipsos una cum fortunis dare praecipites. Nam, ut optime ait Euripides, *ἀχαλῖνον σφουδαῖον, ἀνδρῶν τ' ἀφροσύνας, τέλει δὲ θυροῦζα*, *Infrans oris, ex legisque dementia finis infortunium.* Saepè autem in Divinis literis Equus aberrantem & vagum hominem indicat, qui sine ratione ulla feratur, ut, *Fallax Equus ad salutem, & Nolite fieri sicut Equus & Mulus, quibus non est intellectus.* Callidum verò Antisthenis dicitur, cum Plato vehementer laudaret Equum in pompa quadam Equestri hinnitu crebro ferocique excelsos spiritus praeseferentem, is qui hominis jactantiam libenter incelebat, *At tu, inquit, videris bonus Equus evasurus.* At Themistocles, cum mutatos ejus mores ex procacissimo in maximè temperantem plerique admirarentur: *Annon, inquit ille, videris asperos & indomitos pullos in optimos Equos evadere?* Non imprudenter itaque Prudentius elationem animi describens ait:

Foris per effusas inflata Superbia turbas Infrani volubat Equo,
NEQUITIA IN TEMPERATIAM VERSA.

CAP. XXI.

Quod vero super Aegypti delictis dictum, D. Ambrosius ex Apostoli dictatis, eo tempore ait Pascha celebrari quo Israelitici Aegyptum reliquere, solennitatemque eam, animarum transitum interpretari, à vitis ad virtutem, à corporis affectibus ad animi constantiam atque sobrietatem, à malitia nequitiaeque fermento, ad veritatem & stabilem sinceri propositi firmitatem: mollitiem quippe in Aegyptiis, & alia multa carpit Hadrianus, maximeque optare videtur, ut melius esset morata civitas, Alexandriam notans. Legitur in libris Sibyllinis, *MILES ROMANE AEGYPTUM CAVE.* Quod licet de Pompejo Magno dictum interpretati sint multi, sollicitique aliquando Romani fuerint ne Ptolomæum armis in regnum restituerint, hac religione deterriti: alia tamen, eaque longè verior ejus oraculi videtur interpretatio, præceptum scilicet de illis hoc velamento, ut quibus datum esset imperio populos regere, Aegyptum caverent, quippe delicias & mollitiem, eaque omnia quæ mox fortissimum id genus hominum ut primum lascivire coepit, turpiter adeo effeminarunt, ut pestum

*Virg. En.
lib. 3.*

Pl. 33. & 32.

*In Pscho-
machia.*

*Aegypti de-
lictis.*

*Uz Cicero
lib. 1. Epi-
stolarum.*

A pessum penitus ierint Imperio in eos translato, quos ut omnium despiciatissimos expuebant, & omni contumeliarum genere in se ciebantur. Sed quanto erat ominusior Ægyptus Pop. Romano, successum tanto prosperiorem Ægyptiis ex Romanorum adventu in regionem eam, oracula pollicebantur. Apud Memphim enim in aurea columna literis Ægyptiis scriptum erat, tum demum Ægyptum liberam fore, cum in ea venissent Romani fasces, eorumque prætexta, quod apud Proclum Grammaticum se legisse testatur Pollio: nimirum qui virtutem & rerum disciplinam admittit, vitis liberatur. Sed enim Romani pace jam terra marique parta, molles Ægyptiorum delicias suscipere, illi, deliciis amoris, pristinam Romanorum virtutem industriamque sibi mox vendicavere. Sed alio loco de fa- feibus dicendum erit. Quod verò facit ad rem, Adamantius ad dictum illud de Iosippo, *Et totius Ægypti principatū obtinet*, ita philosophatur: *Libidinem quippe calcavit, nequitiam evitavit, omnesque corporis voluptates edomuit atque fravit. Hoc enim est totius Ægypti principatū gerere.* Vide verò Chryso- stomum oratione quam habuit in vigilia Epiphaniæ, de Ægypto multa in hanc sententiam differen- tem.

Nempe Ra- manus.

B RATIO ET CUPIDITAS.

CAP. XXII.

EST tale aliquid apud Platonem in Phædro, qui rationem atque cupiditatem per dexterum & si- nistrum bigarum Equos intelligendum proponit, improbi que ac impuri ora lupatis frangenda ad cruoris ulque illisum præcipit:

*Donec humi sonipes tenevariæ crura superbus Mox facili des lora manu pariter que feratur
Imprimat, & tellus clunibus ista tremat: Obsequio parens manuum utraq; tuo.*

SUPERBIA. PERTINACIA. CESPITATIO. INSOLENTIA.

CAP. XXIII.

NAM & in Mosaico illo quadrupede vitia quatuor deprehendit Philo, quæ una cum sessore in mare projicienda deperdendaque sint. Elatum in primis pedem illum, quem Superbiam illi vo- cavere, quam pes alter comitatur, qui secum trahit velocem ad vitæ perniciem proclivitatem, in qua frequenter admodum cespitat, cernuusque canterii more in fossam lapsabundus corrui. Ex posticis pes alter, malæ perseverantiæ subsequenter pertinaciam ostendit: alter, perperam factorum exultationem, quæ omnia effrantum & exultantem Platonis Equum mira similitudine describunt. Joco- se vero Tejus Anacreon, cum muliebrum fastum, arrogantemque animum incesset, puellam quan- dam Equino comparavit pullo, in quem nemo adhuc incendisset, atque ita assultim nullo cohibita frano temere vagaretur, cuius sententiæ versus hi superfuere:

Equi Mo- saici vitia quatuor, ex Philone.

Πῶλε θεηκίη τέ δή με	Στρέφοιμί' ἀμφὶ πέματ'α δόξυα.
λοχὸν ὀμμασι βλέπωσσι	Νυν ἢ λειμῶνάς τε βόσκεια,
νηλέως φάγεις; δούεις ἢ	κῆφά τε σκιστῶσσι παίξεις.
μηδὲν εἰδέναι σφόν. ἰδί	Δεξιὸν γδ' ἰπποπέδην
τοῖ καλῶς μὲν, ἀν τὸν ἢ χαλινόν	οὐχ' εἴχεις ἐπιμῶσθην.
ἐμβάλλοιμι ἠΐας ἔχων.	

Quos quidem utcumque potui, candore haudquaquam pari, Latinos feci:

Pulle Treicia ecquid, o me	Meta in ambitum, atque finem.
Torue luminibus petitum	At tu, amana prata pascis,
Impit fugis? videris	Molle sed lascivienti,
Nil quidem sapere: aperita	Non erit magister usquam
Pulchre eris tibi, si lupatos	Sessor, insultare qui te
Illigavero, moxque habenas	In modum probe instruat.
Sumpsero, atque circumvertero	

Ad hoc facit lepidissima Ode illa Horatiana de indomita Vitula:

*Nondum subacta ferro jugum valet Equare, nec Tauri ruentis
Cervice, nondum munia comparis In vomerem tolerare pondus.*

Carm. lib. 22. od. 5.

G a

Circa